

Heinimäki
28.8.2024Työ- ja elinkeinoministeriö
lausuntopalvelu.fi

Lausuntopyynnön diaarinumero: VN/1514/2022

Hallituksen esitys sähkömarkkinalain sekä sähköntoimitussopimusten vertailuvälineestä annetun lain muuttamisesta - Energiateollisuus ry:n lausunto

Työ- ja elinkeinoministeriö on varannut sidosryhmille mahdollisuuden lausua luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle sähkömarkkinalain sekä sähköntoimitussopimusten vertailuvälineestä annetun lain muuttamisesta. Energiateollisuus ry (ET) kiittää tästä mahdollisuudesta ja toteaa lausuntonaan seuraavaa.

Sähkömarkkinalainsäädännön ensisijainen tavoite on toimivan ja terveen kilpailun varmistaminen

Yleisesti pidämme esitettyjä muutoksia oikeansuuntaisina ja kannatettavina.

ET kannattaa ehdotetun yhteislaskutusmallin pääperiaatteita. On tärkeä varmistaa, että yhteislaskutus toteutetaan niin, että myyjän ja verkonhaltija vastuut ja oikeudet ovat selkeät ja tasapuoliset. Tavoitteena on, että asiakkaille on tarjolla palveluita erilaisiin tarpeisiin. Sääntelyn tuleekin antaa myyjille riittävän hyvät taloudelliset ja tekniset edellytykset tarjota yhteislaskutusta, jotta asiakkaille syntyisi yhteislaskutuspalveluja.

Sopimusten, sopimusmallien ja hinnoittelun sääntelyn tulee rajautua vain välttämättömään. Sen tulee olla riittävän tarkkarajaista ja oikeasuhtaista. Molempien osapuolien asema tulee olla riittävästi turvattu. Uudet säännökset sähkönmyyntisopimuksen irtisanomismaksusta eivät saa vaikuttaa sopimuksen päättymistä, irtisanomista ja purkamista koskeviin säännöksiin. Uuden irtisanomismaksua koskevan säännöksen ei voida katsoa vaikuttavan yleiseen oikeudelliseen periaatteeseen määräaikaisten sopimusten sitovuudesta.

Kaikessa sääntelyssä tulee huomioida pääministeri Petteri Orpon hallitusohjelman tavoitteet sähkön vähittäismarkkinoiden jouston lisäämisestä sekä joustavan tuotannon ja kulutuksen yhteensovittamisesta. ET kannattaa näitä tavoitteita. Tavoitteen saavuttamiseksi onkin tärkeää, että uusi määräaikaisen kiinteähintaisen sähköntoimitussopimuksen määritelmä huomioi, että hinnoittelu voi sisältää joustoon kannustavia elementtejä. Hyvänä esimerkkinä tällaisesta sopimuksesta on viime vuosina sähkömarkkinoilla voimakkaasti yleistyneet ns. hybridisopimukset, joissa on kiinteän hintakomponentin lisäksi spot-hintaan pohjautuva ns. kulutusvaikutuskomponentti.

Vähittäismarkkinoiden joustavuutta voidaan lisätä esityksen ehdottamalla tavalla mahdollistamalla markkinapohjainen loppukäyttäjän kuormanohjaus jakeluverkossa. ET kannattaa esitettyä mallia ja korostaa markkinaehtoisuuden varmistamisen tärkeyttä.

Huomautamme, että useat esitetyt muutokset vaativat merkittävästi kehitystyötä niin sähkömyyjiltä ja jakeluverkonhaltijoilta kuin myös datahubilta. Kehitystyö aiheuttaa myös kustannuksia ja vaatii riittävästi aikaa. Muutoksista asiakkaille aiheutuvia kustannuksia tulee pyrkiä minimoimaan tarkoituksenmukaisilla vaatimuksilla ja kehitystyön yksityiskohtien tarkentamisella tiiviissä yhteistyössä toimijoiden kanssa.

Lisäksi haluamme tuoda esiin seuraavat yksityiskohtaiset kommentit.

Yksityiskohtaiset kommentit ja muutosehdotukset

3 § Määritelmät

Liittymisjohdon määritelmä

Liittymisjohdon määritelmää esitetään muutettavaksi siten, että voimalaitokset ja niiden yhteydessä olevat energiavarastot voidaan liittää sähköverkkoon yhteisellä liittymisjohdolla. Kannatamme esitettyä muutosta. On erittäin tärkeää, että tuotantoa ja sähkövarastoja sisältävät niin kutsutut hybridihankkeet mahdollistetaan. Tämä on sekä kansantalouden että sähköverkkoyhtiöiden toiminnan kannalta keskeinen tavoite.

Esityksen perusteluissa on tarkennettu, että liittymisjohdolla tarkoitetaan varsinaisen liittymisjohdon lisäksi myös liittämispisteen liittyjän tai liittyjien puolella olevien muiden sähköverkkoon liittämiseen tarvittavien sähkölaitteiden ja –laitteistojen muodostamaa yhtenäistä kokonaisuutta. Liittymisjohdon käsitteeseen kuuluisivat siten muun muassa liittyjän omistuksessa tai hallinnassa olevat muuntoasemat, muuntajat ja vaihtosuuntaajat. Pidämme täsmennystä hyvänä ja kannatettavana. Kuten perusteluissakin on todettu, tarkennus ei muuta voimassa olevia vastuita verkonhaltijan ja liittyjän välillä, mutta kirjaus selkeyttää tilannetta.

Pyydämme selkeytystä termin sähkökäyttöpaikka käyttöön ja tarkoitukseen. Liittymisjohdon määrittelyä koskevan pykälän (3 §) perusteluissa todetaan, että ”*sähkökäyttöpaikaksi katsottaisiin esimerkiksi sähkömarkkinalain 4 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettu kiinteistö tai sitä vastaava kiinteistöryhmä, jolla sijaitseva sähköverkko ei kuulu luvanvaraisen sähköverkkotoiminnan piiriin*” ja edelleen todetaan, että ”*yhdessä liittymässä voisi olla myös useita sähkökäyttäjiä. Tästä esimerkkeinä ovat kerros- tai rivitalo, jossa on useita huoneistoja taikka teollisuuskiinteistö, jossa toimii useita yrityksiä.*”.

Tämän kuvauksen perusteella termi ”sähkökäyttöpaikka” tarkoittaisi käytännössä yhtä sähköliittymää. Kuitenkin muissa kohdin sähkömarkkinalakia (ainakin 49 a §, 67 §, 68 a §, 87 §, 89 §, 105 §, 105 c §, 105 g §) sekä lisäksi mm. valtioneuvoston asetuksessa 767/2021 termiä ”sähkökäyttöpaikka” tai ”käyttöpaikka” käytetään siten, että se kuvaa esimerkiksi kerros- tai rivitalon tapauksessa yksittäistä huoneistoa.

Alalla vakiintuneesti ja myös esimerkiksi sopimusehdoissa käytetään yhdellä liittymispisteellä liitetystä kiinteistöstä tai sitä vastaavasta kiinteistöryhmästä termiä ”liittymä”. Termiä ”sähkökäyttöpaikka” taas käytetään kuvaamaan esimerkiksi yhtä kerrostalohuoneistoa. Esitämme sähkömarkkinalakiin niin pykäliin kuin perusteluihin tarkennettavaksi ja yhdenmukaistettavaksi terminologiaa siltä osin, että on kaikilta osin selkeää missä kohdin termillä ”sähkökäyttöpaikka” tai ”käyttöpaikka” viitataan liittymään ja missä yksittäiseen liittymässä sijaitsevaan käyttöpaikkaan.

Jo voimassa olevan lainsäädännön mukaan yhteen sähkökäyttöpaikkaan voi olla kerrallaan vain yksi avointa toimitusta koskeva sähkömyynti- tai toimitussopimus ja sama sähkölaitteisto ei voi olla yhtä aikaa osa useampaa fyysistä käyttöpaikkaa. Samassa liittymässä taas voi olla useampi sähkökäyttöpaikka, joista kukin on oma sähkölaitteistonsa. Tätä ei kuitenkaan ole välttämättä

riittävän selkeästi kuvattu esimerkiksi lainsäädännön perusteluissa. Ehdotamme asian tarkentamista samassa yhteydessä, kun ”sähkökäyttöpaikka” termiä selkeytetään.

Määräaikaisen kiinteähintaisen sähkötoimitussopimuksen määritelmä

Pykälään 3 ehdotetaan lisättävän uusi kohta 32 b, jossa määritellään sähkömarkkinadirektiivin mukaisesti määräaikainen kiinteähintainen sähkötoimitussopimus. Tämä sanasta sanaan direktiivin mukainen määritelmä on kuitenkin hieman epäselvä, eikä selkeää yleiskieltä. Ehdotamme määritelmässä käytettävän ymmärrettävyyden vuoksi 84 §:n mukaista termiä sähkömyyntisopimus.

Lisäksi ehdotamme tulkintaepäselvyyksien välttämiseksi, että säännöskohtaisissa perusteluissa mainitaan esimerkkinä määritelmän mukaisesta joustavan elementin sisältävästä tuotteesta viime vuosina markkinoille tulleet ns. hybridituotteet. Hybridituotteilla tarkoitetaan sopimusmallia, joka yhdistää kiinteähintaisen hinnoittelun ja pörssihintaisen hinnoittelun niin, että asiakkaan hinta muodostuu perusmaksun, sähköenergian kiinteän hinnan ja kulutusvaikutuksen perusteella. Perusmaksu ja sähköenergian kiinteä hinta ovat kiinteät koko sopimuskauden ajan. Sen sijaan kulutusvaikutus voi vaihdella ja se muodostuu asiakkaan oman kulutuksen ajoituksen perusteella riippuen siitä, ajoittuuko kulutus sähkömarkkinahinnan edullisimmille vai kalliimmille ajanjaksoille. Tyypillisesti kulutusvaikutus tarkoittaa asiakkaan kulutuksella painotetun keskihinnan ja pörssisähkön keskihinnan erotusta. Kulutusvaikutus kannustaa direktiivin tavoitteiden mukaisesti asiakasta kulutusjoustoon, eli ajoittamaan omaa sähkökäyttöään järkevästi sähköjärjestelmän tarpeiden mukaisesti.

Muutosehdotus 3 §:ään:

” 32 b) *määräaikaisella kiinteähintaisella sähkömyyntisopimuksella* sähkötoimittajan ja loppukäyttäjän välistä sähkömyyntisopimusta, jolla taataan samat sopimusehdot, mukaan lukien hinta, sopimuksen voimassaolon ajaksi, mutta johon voi kiinteän hinnan sisällä sisältyä joustava elementti, jossa hinta vaihtelee esimerkiksi huippukuormitusaikoina ja niiden ulkopuolisina aikoina, ja jossa tuloksena olevan laskun muutokset voivat johtua ainoastaan sellaisista tekijöistä, joita sähkötoimittaja ei ole määritellyt, kuten veroista ja maksuista;”

20 § Liittämisvelvollisuus

Liittämisvelvollisuuteen esitetään useampia merkittäviä kiristyksiä suhteessa voimassa oleviin velvoitteisiin. Voimassa olevan sähkömarkkinalain mukaan ”Liittymä on kytkettävä sähköverkkoon 24 kuukauden kuluessa liittymissopimuksen tekemisestä, jos liittymän kytkemisen edellyttämät verkonhaltijan investoinnit sähköverkkoon on mahdollista toteuttaa tässä ajassa verkonhaltijan kannalta kohtuullisesti ja verkon käyttäjien suhteen syrjimättömästi.”

Esityksen perusteluissa on todettu, ettei sääntelymuutos kohtuullisen liittämisaajan osalta muuttaisi oikeustilaa. Tämä ei tulkintamme mukaan pidä paikkansa vaan kyseessä olisi merkittävä muutos nykyiseen sääntelyyn verrattuna.

Emme kannata esitettyä muutosta sellaisenaan, vaan esitämme siihen seuraavia muutoksia:

1. Kohtuullisen liittämisaajan enimmäisrajan pien- ja keskijänniteverkossa tulisi olla 12 kuukautta
2. Syitä perustellusti poiketa enimmäisajasta tulisi tarkentaa kaikkien jännitetasojen osalta
3. Kohtuullisen ajan laskennan alkuhetken tulisi olla liittymissopimus tai muu liittymän tilaajaa sitova vastaava ajanhetki

Perustelemme muutosesityksiämme alla.

Verkonhaltijat pyrkivät liittämään asiakkaat verkkoon mahdollisimman nopeasti ottaen huomioon tosiasialliset mahdollisuudet liittymän sekä liittämisen edellyttämän verkon rakentamiseen. Liittymät rakennetaan aina niin nopeasti kuin teknisesti ja taloudellisesti arvioiden on järkevää.

Uusi esitys lyhentäisi 24 kuukauden aikarajaa pien- ja keskijänniteverkoissa 6 kuukauteen, eli neljänneksen aiemman sääntelyn mukaisesta ajasta. Vaatimus liittamisesta jakeluverkkoon 6 kuukaudessa on liian tiukka ja olemme huolissamme, että näin jyrkkä kiristys sääntelyyn voi johtaa sekä verkkonhaltijoiden että asiakkaiden kannalta kohtuuttomaan tilanteeseen.

Pelkästään sääolosuhteiden vuoksi Suomessa on useita peräkkäisiä kuukausia, joiden aikana sähköverkon rakentaminen ei ole käytännössä mahdollista ilman merkittäviä lisäkustannuksia. Joidenkin verkkokomponenttien toimitusajat voivat myös olla jopa yli vuoden mittaisia. Myös tarvittavien luvitusten viemä aika on usein merkittävästi pidempi kuin esitetty 6 kuukautta. Esimerkiksi vesistöihin vaadittavan AVI-luvan keskimääräinen käsittelyaika on noin 9 kuukautta ja muiden vaadittavien erityislupien, kuten mm. museoviraston käsittelyaika pääsääntöisesti ylittää esitetyn kuuden kuukauden enimmäisajan.

Suurjänniteverkossa taas 24 kuukauttakin on varsin tiukka vaatimus.

Esityksen mukaan 6 ja 24 kuukauden liittamisajasta saisi poiketa niissä tilanteissa, joissa liittymää ei voida liittymän laajuuden, teknisen toteutuksen tai muun erityisen syyn vuoksi toimittaa. Esityksen muotoilu ja perustelujen kuvaus siitä, mitä katsottaisiin erityisiksi syiksi, on kuitenkin tulkinnanvarainen ja osin epäselvä.

Ehdotamme, että esityksessä täsmennetään, millaiset syyt voidaan katsoa erityisiksi syiksi. Nähdäksemme tällaisia syitä ovat ainakin maankäytön luvituksesta johtuvat syyt ja muut verkkonhaltijan vaikutusmahdollisuuksien ulkopuolella olevat syyt, kuten komponenttipula tai muu poikkeama keskeisten komponenttien toimitusajoissa, jota verkkonhaltijan ei ole voitu kohtuudella odottaa ennakoivan.

Esityksen perusteluiden mukaan "Verkonhaltijan tulisi kohtuullisessa ajassa korjata kehittämisvelvollisuuden ja liittämismahdollisuuden kanssa ristiriidassa olevat puutteet verkkonsa kyvyssä ottaa vastaan uusia liittymiä tai liittymätehon korotuksia." Lähtökohtaisesti kannatamme verkkojen etupainotteista kehittämistä ja pidämme sitä välttämättömänä edellytyksenä energiamurroksen ja sähköistymisen mahdollistamisessa. Verkkojen etupainotteisessa kehittämisessä on kuitenkin keskeistä, että verkkoja voidaan kehittää asiakkaiden ennakoitavissa oleviin kohtuullisiin tarpeisiin. Nyt esityksen kirjaus olisi tulkittavissa tätä laajemmaksi veloitteeksi, jonka voitaisiin tulkita edellyttävän, että kaikkialla sähköverkoissa varauduttaisiin siihen, että ennalta määrittelemättömän kokoisen sähköliittymän voisi liittää sähköverkkoon missä tahansa 6/24 kuukauden sisällä liittymispyynnöstä. Näin voimakas etupainotteinen verkkojen kehittäminen ei ole järkevää ja sen kustannukset olisivat kohtuuttomat. Perusteluja on syytä tältä osin täsmentää.

Pidämme välttämättömänä, että mikäli lakisäätöistä liittämismahdollisuuteen kuuluvaa kohtuullisen liittämisaian enimmäismäärää kiristetään, tulee samanaikaisesti lainsäädännöllä varmistaa, että verkkonhaltijoilla on mahdollisuudet toteuttaa sellaiset ennakoivat investoinnit, jotka mahdollistavat nopeutetun verkkoon liittämisen myös tulevaisuudessa.

On tärkeä huomata, että voimassa olevat verkkoyhtiöiden valvontamenetelmät eivät mahdollista verkkojen riittävän etupainotteista kehittämistä ja tarvittavaa määrää ennakoivia investointeja.

Esityksessä todetaan, että 6 tai 24 kuukauden aika laskettaisiin siitä, kun verkkonhaltija on vastaanottanut liittämismahdollisuuden ja liittymän kytkemisen edellyttämät tiedot liittymän sähkölaitteistoista. Emme pidä tätä perusteltuna vaan liittämiseen kuluva aika tulisi laskea liittymissopimuksen tekemisestä tai muusta vastaavasta sitovaksi katsottavasta liittymätilauksesta.

54 § Sähkönjakelupalvelujen aikajaotus ja hintarakenne

Kannatamme verkkopalvelumaksujen tariffirakenteiden yhtenäistämistä jakeluverkoissa. Uskomme tämän tukevan omalta osaltaan joustopalveluiden laajamittaisempaa käyttöä. Se myös helpottaa yhteislaskutuksen yleistymistä ja edesauttaa yhteislaskun toimivuutta mm. asiakaspalvelutilanteissa. Myyjille on tärkeää, että niillä on pääsy ajan tasalla olevaan tariffitietoon datahubin kautta.

Pidämme perusteltuna, että tarkemmat määritelmät annetaan Energiaviraston määräyksellä. Pyydämme, että Energiavirasto valmistelee määräysluonnoksen tiiviissä yhteistyössä alan toimijoiden ja eri sidosryhmien kanssa, niin että kaikilla osapuolilla olisi selkeä käsitys muutoksesta ja sen vaikutuksista.

Tariffirakenteiden muuttaminen ei vaikuta yksittäisen verkonhaltijan asiakkailtaan keräämien verkkopalvelumaksujen kokonaismäärään. Tariffirakenteiden muuttaminen vaikuttaa kuitenkin väistämättä verkkopalvelumaksukertymän jakautumiseen asiakasryhmien välillä. Sähkömarkkinalain 26 a §:ssä on säädetty, että verkonhaltija ei saa korottaa verkkopalvelumaksujaan yli 8 % vuodessa. Korotuksen suuruutta tarkastellaan tyyppikäyttäjryhmittäin. Tyyppikäyttäjryhmät määrittelee Energiavirasto. Tariffirakenteiden yhdenmukaistaminen voi johtaa joillekin tyyppikäyttäjryhmille 8% suurempaan hinnanmuutokseen. Tariffirakenteiden yhdenmukaistamisen mahdollistamiseksi vähintään lain esitöissä tulee selkeästi todeta, että tariffirakenteiden yhdenmukaistaminen Energiaviraston määräyksen mukaisiksi on lainsäädännön edellyttämä muutos, johon ei sovelleta sähkömarkkinalain 26 a §:n mukaista sääntelyä maksujen enimmäiskorotuksesta.

Energiaviraston älyverkkoforumin alatyöryhmä laati keväällä 2021 raportin tariffirakenteiden harmonisoinnista. Pidämme raporttia hyvänä pohjana jatkotyölle. Huomautamme kuitenkin, että työ on jo osin vanhentunut eikä siinä huomioida esimerkiksi sähkömarkkinoiden kaupankäyntijakson siirtymistä tunnista varttiin, eikä pientuotannon verkkoon syötön tariffirakenteita. Energiaviraston sidosryhmiä laajasti osallistavalle jatkotyölle onkin tarve määräyksen valmistelussa.

Pykälän yksityiskohtaisiin perusteluihin tulisi tarkentaa pykälän ensimmäistä momenttia, siten että on selkeää mitä tarkoitetaan sillä, että sähkönjakelupalvelujen tulisi olla ”erilaisia aikajaotukseltaan ja hintarakenteeltaan”. Nyt jää osin epäselväksi pitääkö jokaisella asiakkaalla olla vaihtoehtoina tuotteita, joissa hintarakenne ja aikajaotus vaihtelevat vai olisiko jatkossakin mahdollista nykyisin tyyppillinen käytäntö, missä esimerkiksi kuluttaja-asiakkaalla on valittavissa vain aikajaotukseltaan erilaisia tuotteita, kuten yleistariffi, yö-päivätariffi ja kausitariffi.

Pykälässä käytetään termiä ”sähkönjakelupalvelu”. Muualla laissa puhutaan kuitenkin ”sähköverkkopalvelusta”. Esitämme pohdittavaksi, olisiko terminologiaa tarkoituksenmukaista yhdenmukaistaa tältä osin.

54 a § Sähköisen liikkuksen integrointi jakeluverkkoon

Nähdäksemme yhteistyövelvoite ei muuta nykytilaa, vaan verkonhaltijat tekevät lähtökohtaisesti jo nyt yhteistyötä kaikkien tulevien ja jo liitettyjen asiakkaidensa kanssa syrjimättömyysvelvoitteita noudattaen.

Uskomme kuitenkin, että jakeluverkonhaltijoiden yhteistyövelvoite voi edistää älykkään kaksisuuntaisen latauksen (V2G) standardointia ja tulevaisuudessa sitä kautta sen yleistymistä. V2G:n laajamittaisen toiminnan varmistamiseksi tarvitaan standardisointia autonvalmistajien, laturivalmistajien sekä verkkoyhtiöiden toimesta, ehdotettu yhteistyövelvoite voisi kannustaa tähän.

Mikäli yhteistyövelvoitteella tarkoitetaan jotain sellaista yhteistyötä, jota verkkoyhtiöt eivät tällä hetkellä tee, olisi velvoitetta täsmennettävä yksityiskohtaisissa perusteluissa.

54 b § Käytettävissä olevan jakeluverkonhaltijan kapasiteetin ilmoittaminen

Esityksellä toimenpantaisiin sähkömarkkinadirektiivin vaatimus, jonka mukaan jakeluverkonhaltijan on julkaistava ja ylläpidettävä tietoa käytettävissä olevasta jakeluverkkonsa ja suurjännitteisen jakeluverkkonsa kapasiteetista sekä sen laskentaperusteista.

Pidämme tärkeänä, että tietoja ei vaadita julkaistavaksi tarkkuustasolla, joka voisi vaarantaa luottamuksellisuutta tai yleistä turvallisuutta. Tämä on keskeinen vaatimus myös huoltovarmuuden näkökulmasta.

Huomautamme, että kolmen kuukauden päivitysväli on käytännössä usein tarpeettoman lyhyt aika ja voi johtaa tehottomuuteen. Ajantasainen tilanne vapaasta kapasiteetista ei kaikissa verkoissa ja verkonosissa muutu merkittävästi kolmen kuukauden aikana ja isojen sähköliittymien rakentamisprosessi voi kestää tapauksesta riippuen merkittävästi kauemminkin. Päivitykset tuleekin voida toteuttaa tarkoituksenmukaisella tavalla, jotta saavutetaan mahdollisimman suuri kustannustehokkuus.

54 c § Liittämispynnön käsittely jakeluverkossa

Esityksellä toimeenpantaisiin sähkömarkkinadirektiivin vaatimus tietojen toimittamisesta sähköisessä muodossa sekä velvoite antaa määräajoin päivittyvää tietoa liittämispynnön tilasta.

Pidämme sähköistä tietojen toimitusta erittäin kannatettavana. Pidämme tärkeänä, että tilannetiedon päivitys voidaan toteuttaa mahdollisimman tarkoituksenmukaisin ja kustannustehokkain tavoin.

65 b § Markkinapohjainen loppukäyttäjän kuormanohjaus jakeluverkossa

ET kannattaa ehdotuksen mukaista hallittua siirtymää jakeluverkonhaltijan toteuttamasta kuormanohjauksesta markkinapohjaiseen kuormanohjaukseen, jossa asiakas voi sopia vähittäismyyjänsä tai muun sähkömarkkinoiden osapuolen kanssa omien kuormiensa ohjaamisesta.

Pykälän 4 momentissa säädettäisiin, että kuormanohjauksen valtuutuksen päättyessä verkonhaltijan on aktivoitava kuormanohjaukseen verkkopalvelutuotteen mukainen aikajaotus, ellei käyttäjä tee uutta valtuutusta. Tulevaisuudessa verkkotariffien kehittyessä, esimerkiksi tehotariffien yleistyessä, voi olla epäselvää, mikä on verkkopalvelutuotteen mukainen aikajaotus. Kuormanohjausrajaa pohtineen työryhmän raportissa on mainittu, että tyypillisesti mittareihin voidaan asettaa ns. pohjakalenteri, jota ohjaukset palautuvat noudattamaan, jollei uusia ohjauskomentoja ole lähetetty. Tämä ns. pohjakalenteri on eräänlainen oletusohjaus, jota noudatetaan, jos erityisiä välittömiä tai ajastettuja ohjauksia ole annettu mittarille. Ehdotammekin, että pykälää muutetaan huomioimaan mahdollinen verkonhaltijan tyypillinen pohjakalenteri. Toteutuksen yksityiskohdat, ml. esimerkkinä mainitun pohjakalenterin käyttö, on perusteltua tarkentaa alemman tason sääntelyssä.

Muutosehdotus pykälän 4 momenttiin:

”Edellä 1 momentissa tarkoitetun valtuutuksen päättyessä loppukäyttäjän verkonhaltijan on aktivoitava kuormanohjaukseen loppukäyttäjän verkkopalvelutuotteen mukainen aikajaotus tai muu yleinen verkonhaltijalla käytössä oleva ohjaus, ellei loppukäyttäjällä tee uutta valtuutusta.”

Ehdotuksen mukaan jakeluverkonhaltijan tulee mahdollistaa verkonkäyttäjien kuormien fyysinen liittäminen mittarin releohjaukseen. Tulkintamme mukaan vaatimus koskee nimenomaan kuormien kytkemistä mittarin releohjaukseen, mutta ei muita asiakkaan sähkölaitteistossa mahdollisesti

tarvittavia sähkötoita kuten esimerkiksi tarvittavia johdotuksia, joilla ohjattavaksi tarkoitettujen kuormien tuodaan mittarille kytkettäväksi. Tämä tulisi tarkentaa lain esitöissä. Esityksen mukaan vaatimuksen voi toteuttaa verkonhaltijan tarjoamana palveluna. Epäselvyyksien välttämiseksi ehdotamme, että säännökohtaisesti perusteluihin kirjataan, että kyseessä on verkonhaltijan tarjoama lisäpalvelu, joka ei kuulu tavanomaiseen verkkopalvelumaksuilla rahoitettavaan verkkopalveluun.

Markkinapohjaisen kuormanohjauksen edellyttämän kuormanohjausrajoituksen kehittäminen ja ylläpito tulevat aiheuttamaan kustannuksia, joita arvioitiin alustavasti Fingridin Oy:n järjestämän työryhmän loppuraportissa. Kustannusarviointiin liittyy kuitenkin huomattavia epävarmuuksia, koska itse toteutuksen määrittely ei ole riittävän yksityiskohtaisesti tiedossa. ET korostaa, että kuormanohjauksen toteutuksessa tulee pyrkiä kaikkiin tavoin mahdollisimman kustannustehokkaaseen ratkaisuun. Tämä on yksi kuormanohjausrajoituksen valmistelun tärkeimmistä tavoitteista.

86 § Ennen sopimuksen tekemistä annettavat tiedot

Katso kommenttimme asiakaspalvelun työajan osalta kohdassa 101 § Vastuutahot.

87 § Sopimuksen tekeminen

Kannatamme ehdotusta, että yhteislaskutuksen myötä kumotaan tarpeettomana velvoite tarjota toimitusvelvolliselle asiakkaalle kokonaistoimitussopimusta.

89 § Sopimuksen voimassaolo ja päättyminen

Pykälään esitetään lisättävän uusi 4 momentti, jonka mukaan kuluttajan kanssa kotimyyntissä tai etämyyntissä tehdyn sopimuksen mukaisen sähkötoimituksen tulee alkaa viimeistään 3 kuukauden kuluessa sopimuksen tekemisestä. Vaatimus ei kuitenkaan koske kuluttajan omasta aloitteesta tapahtuvaa sopimuksen tekemistä myös kauemmas tulevaisuuteen.

Ehdotettu rajaus on tulkinnanvarainen kuluttajan oman aloitteellisuuden osalta. Koemme ehdotuksen soveltamisalan ja sen rajauksen hankalana sekä valvonnan että käytännön toteutuksen kannalta.

Etämyyntimyyntisopimuksella tarkoitetaan sopimusta, joka tehdään millä tahansa etäviestimellä. Etäviestimellä puolestaan tarkoitetaan puhelinta, postia, televisiota, tietoverkkoa ja muuta välinettä, jota voidaan käyttää sopimuksen tekemiseen ilman, että osapuolet ovat yhtä aikaa läsnä.

Etämyyntiin lasketaan esimerkiksi kaikki verkkosivujen kautta tehdyt sopimukset. Nämä tapahtuvat tosiasiallisesti asiakkaan aloitteesta. ET:n näkemyksen mukaan vaatimus on käytännössä tarve rajata puhelinmyyntiin, kuten on tehty myös kuluttajansuojalain 6 luvun 12 a §:ssä säädettävässä ns. puhelinmyynnin jälkivahvistusmenettelyssä.

Tulkintaepäselvyyksien välttämiseksi ehdotamme sähkömarkkina- ja palvelu- ja energiavirtojen käytettävän samaa muotoilua kuin kuluttajansuojalain 6 luku 12 a §:ssä

Lisäksi ehdotamme, että aikarajan määrittelyssä käytetään vuorokausia kuukauden sijaan vastaavasti kuin on sähkökaupassa ja sähkötoimitusten selvityksessä noudatettavasta tiedonvaihdosta annetussa työ- ja elinkeinoministeriön asetuksessa. Aikakäsitteenä kuukausi on hankalampi ohjelmoida järjestelmiin. Jos aikaraja on päiviä, niin se on helpompi määrittellä järjestelmiin ja sitä on yksiselitteisempi valvoa. Ehdotamme, että aikaraja on 3 kuukauden sijaan 90 päivää.

Muutosehdotus pykälän 4 momenttiin

”Jos sähkömyyntisopimus on tehty kuluttajan kanssa [POIS: ~~kuluttajansuojalain 6 luvussa~~ puhelimessa, sopimuksen mukaisen ~~tarkoitte-~~ tarkoitte- ~~tussa kotimyyntissä tai etämyyntissä~~ puhelimessa],

sähkötoimituksen on käynnistytävä viimeistään [POIS: kolmen kuukauden] 90 päivän kuluessa sopimuksen tekemisestä. Mitä edellä tässä momentissa säädetään, ei sovelleta, jos kuluttaja on omasta aloitteestaan ottanut yhteyttä elinkeinonharjoittajaan tai jos elinkeinonharjoittaja on ottanut yhteyttä kuluttajaan tämän nimenomaisesta pyynnöstä.”

92 a § Sähkömyyntisopimuksen irtisanomismaksu

Lakiin esitetään lisättävän uusi 92 a §, jolla säänneltäisiin sähkömyyntisopimuksen irtisanomismaksusta ja sen määrän arviointiperusteista. Tämä ei saa kuitenkaan vaikuttaa yleiseen oikeudelliseen periaatteeseen määräaikaisten sopimusten sitovuudesta. Sähkömarkkina- ja sopimusehdoissa säännellään sopimuksien päättymisen, irtisanomisen ja purkamisen ehdoista. Tämä uusi säännös irtisanomismaksusta ei voi vaikuttaa näihin, eikä velvoittaa kumpaakaan osapuolta suostumaan sopimuksen ennenaikaiseen, perusteettomaan päättämiseen. Molempien osapuolten on jatkossakin erikseen hyväksyttävä määräaikaisen sopimuksen irtisanominen, jos jompikumpi osapuoli haluaisi päättää sen muussa kuin laissa tai ehdoissa sallituissa tilanteissa.

Pykälän 4 momentissa säädettäisiin, että ehdotetun pykälän säännöksistä ei saisi sopimuksin poiketa. Säännöksellä suojattaisiin kaikkien loppukäyttäjän asemaa sopimussuhteessa. Ehdotamme, että pakottavuus rajataan vain kuluttajiin. Tällaisten sopimusvapauksien rajoitusten tulee olla täsmällisiä ja oikeasuhtaisia. Kuluttajille kohdistettua suojaa ei ole tarpeen ulottaa koskemaan kaikkia loppukäyttäjiä

Muutosehdotus 4 momenttiin:

”Tämän pykälän säännöksistä ei saa sopimuksin poiketa kuluttajan vahingoksi.”

101 § Vastuutahot

Tässä hallituksen esityksessä ehdotetaan mahdollistettavan ns. vapaaehtoinen yhteislaskutus. Yksi mallin pääpiirteistä on, että se ei muuta asiakkaan sopimusrakennetta. Asiakkaalla olisi jatkossakin erilliset sopimukset sähkömyynnistä ja jakelusta, mutta myyjä toimisi yhteyspisteenä laskutusasioissa.

ET kannattaa 101 §:ssä esitettyä asiakaspalvelun vastuujakoa. Myyjä vastaa oman myyntisopimukseen liittyvän asiakaspalvelun lisäksi yhteislaskutuksessa asiakkaan laskutukseen liittyvästä asiakaspalvelusta. Verkonhaltija vastaa kaikesta muusta verkkopalveluun liittyvästä asiakaspalvelusta paitsi yhteislaskutettavan asiakkaan laskutusta koskien. Nähdäksemme 101 § on tämän osalta yksiselitteinen. Sen sijaan esitöissä on tältä osin epäselviä ja ristiriitaisia kirjauksia, jotka olisi syytä täsmentää.

Laskutuksen ja teknisen asiakaspalvelun väliin jää monta muutakin verkkopalveluun liittyvää asiakaspalvelun osa-aluetta, jotka kuuluisivat jatkossakin olla verkkonhaltijan vastuulla. ET:n näkemyksen mukaan kahden sopimuksen mallissa verkkonhaltijan kuuluu vastata sopimukseen ja hinnoitteluun liittyvästä asiakaspalvelusta. Nämä eivät ole laskutusasioita, eikä niiden keskittäminen myyjälle ole tarkoituksenmukaista eikä sillä tavalla pystytä varmistamaan asiakkaan luotettavaa ja tehokasta asiakaspalvelua. 101 §:n kirjausten mukaan myyjä vastaa vain yhteislaskutukseen liittyvästä asiakaspalvelusta.

ET ei kannata, että asiakaspalvelun osalta siirrytään täysin myyjäkeskeiseen malliin, joten edellä kuvatuin perusteluin esitämme seuraavia muutoksia:

Luku 4.1.1, sivulla 24:

”Asiakkaalla olisi jatkossakin erilliset sopimukset sähkötoimituksesta ja jakelusta, mutta myyjä toimisi yhteyspisteenä laskutusasioissa asiakkaan niin valitessa. Jakeluverkonhaltijan puoleen

asiakas voisi edelleen kääntyä muissa kuin laskutukseen liittyvissä kysymyksissä, kuten esimerkiksi verkkopalvelusopimukseen, verkkopalvelun hinnoitteluun ja jakeluun liittyvissä teknisissä kysymyksissä.

Pykälän 86 säännöskohtaiset perustelut sivulla 58:

”86 §. Ennen sopimuksen tekemistä annettavat tiedot. ... Ehdotetun 105 i §:n mukaisessa yhteislaskutuksessa vähittäismyyjä hoitaisi loppukäyttäjän laskutukseen liittyvän asiakaspalvelun [POIS: sähköjakeluun liittyviä teknisiä kysymyksiä lukuun ottamatta]. Ehdotetulla tiedottamisvelvoitteella pyrittäisiin varmistamaan, että loppukäyttäjä saa tiedon oikeasta kontaktihosta verkon häiriöiden ja keskeytysten varalta sekä verkonhaltijan muun kuin laskutukseen liittyvän asiakaspalvelun osalta.

Pykälän 101 perustelut sivuilla 60-61:

”101 §. Vastuutahot.

... Lisäksi pykälään esitetään lisättävän uusi 4 momentti, jonka mukaan vähittäismyyjä toimisi loppukäyttäjän yhteystahona ehdotetussa 105 i §:ssä tarkoitetussa yhteislaskutuksessa. Mikäli loppukäyttäjä ilmoittaisi virheistä, jotka liittyvät sellaisiin laskun tietoihin, joita vähittäismyyjä ei voi tarkistaa, vähittäismyyjän olisi siirrettävä loppukäyttäjältä saamansa ilmoitus edelleen jakeluverkonhaltijan käsiteltäväksi. Loppukäyttäjän laskutukseen liittyvä asiakaspalvelu keskitettäisiin 105 i §:ssä tarkoitetussa yhteislaskutuksessa näin ollen pääasiallisesti vähittäismyyjälle.”

Alla 105 i §:n kohdalla on esitetty muita muutos- ja tarkennusehdotuksia.

105 c § Laskutustiedot

Pykälässä huomioitaisiin yhteislaskutuksen vaikutus laskutustietoihin. Loppukäyttäjän myyntilaskulle tulisi erotella yhteislaskutuksessa myös jakeluverkonhaltijaa ja sen saatavaa koskevat tiedot.

Jakeluverkonhaltijaa ja sen saatavaa koskevat tiedot tulisi esittää loppukäyttäjän laskulla näin ollen palvelutarjoajan nimen ja yhteystietojen, maksettavan hinnan, laskutuksen perusteena käytettävien mitattavien suureiden määrien, suorituksen tai palvelun hinnan muodostumisen erittelyn, suorituksen tai palvelun nimen, sekä sopimuksen voimassaoloajan osalta.

ET ei pidä tarkoituksenmukaisena esittää laskulla verkkopalvelusopimuksen voimassaoloaika. Yhteislaskutus ei muuta sopimusmallia. Käytännössä verkkosopimukset tehdään pääsääntöisesti toistaiseksi voimassa olevina, jolloin verkkosopimuksen voimassaolo ajan esittäminen laskulla ei ylipäätään ole välttämätöntä. Jo nyt asiakkaat kokevat, että laskuilla on liian paljon tietoa. Liiallisen tietomäärän vuoksi asiakkaalla saattaa jäädä kokonaan huomaamatta keskeiset tärkeät tiedot.

ET esittää, että 105 c §:n 1 momentin 9 kohdasta poistetaan viittaus 8 kohtaan.

105 i § Yhteislaskutus

Pykälässä säädetään vähittäismyyjälle oikeus, mutta ei velvollisuutta tarjota yhteislaskutusta asiakkaille. Samalla säädetään yhteislaskutuksen pääperiaatteista, joita täsmennettäisiin lain nojalla annettavilla alemman tason säädöksillä. Pidämme esitettyä yhteislaskutuksen toteutusmallia perusteltuna.

Ehdotuksen mukaan valtioneuvoston asetuksella voitaisiin antaa tarkempia säännöksiä yhteislaskutuksesta. Säännökset voivat koskea vähittäismyyjän ja jakeluverkonhaltijan välistä maksuaikataulua, sekä yhteislaskutuksen edellyttämää tiedonvaihtoa sekä myyjän ja verkonhaltijan välisen vakuuden asettamista ja laskentaperusteita (perustuu 105 j §:ään). Korostamme, että

asetuksessa on välttämätöntä säätää riittävän yksityiskohtaisesti vakuuden asettamisesta ja sen laskentaperiaatteista, jotta säilytetään kilpailuneutraalisuus, myyjien tasapuolinen kohtelu sekä vältetään verkonhaltijakohtaisia eroja toimintaprosesseissa. Vakuuksissa on hyödynnettävä markkinoilla yleisesti käytettyjä instrumentteja, kuten pankkitakauksia.

Lisäksi Energiavirasto voi antaa tarkempia määräyksiä yhteislaskutuksessa jakeluverkonhaltijan ja vähittäismyyjän välillä sovellettavista ehdoista. Ehdot voisivat koskea tarkennuksia yhteislaskutuksen toteuttamiseen jakeluverkonhaltijoiden ja vähittäismyyjien välillä, kuten maksuaikatauluja tai tarvittavien tietojen toimittamista.

Ehdotuksesta ei selviä, missä säädetään siitä, että myyjä voi pyytää asiakkaalta tarvittaessa ehtojen mukaisen vakuuden koko yhteislaskutettavasta kokonaisuudesta, siis myös verkkopalvelun osalta. Tämä on välttämätöntä myyjän luottotappioriskin hallitsemiseksi. Ehdotetussa mallissa myyjä tilittäisi verkkopalvelun osuuden verkonhaltijalle asetuksessa säädettävässä maksuaikataulussa riippumatta asiakkaan kanssa sovitusta maksuaikataulusta ja vastaisi koko yhteislaskun osalta saatavan perinnästä. Myyjä kantaisi siten luottotappioriskin myös sähkönjakelua koskevan laskusumman osalta. Myyjällä tulee olla mahdollisuus rajoittaa tätä riskiä yleisissä sopimusehdoissa määrätyllä tavalla myös verkkopalvelua koskevan osuuden osalta. Ehdotamme tämän lisäämistä tämän pykälän 2 momenttiin tai vaihtoehtoisesti 6 momentissa tulee mainita, että siitä voidaan säätää myöhemmin valtioneuvoston asetuksella, mikäli tällaisesta oikeudesta on mahdollista säätää asetuksella.

Ehdotuksesta ei myöskään selviä, missä säädetään tarkemmin yhteislaskutuksen keskeyttämisen periaatteista. 105 j §:n 3 momentin mukaan jakeluverkonhaltijalla olisi oikeus päättää yhteislaskutus ilmoittamalla siitä vähittäismyyjälle, mikäli vähittäismyyjä laiminlyö olennaisesti yhteislaskutukseen liittyvän maksuvelvollisuutensa tai muut velvollisuutensa. Yhteislaskutuksen tehokkaan toteutuksen ja toimijoiden yhdenmukaisen kohtelun varmistamiseksi keskeyttämisen periaatteista ja aikatauluista olisi hyvä säätää tarkemmin joko valtioneuvoston asetuksella tai Energiaviraston vahvistamissa ehdoissa. Tämä tulisi huomioida edellä mainituissa asetuksen- tai määräyksenantovaltuuksissa.

Pykälän 1 momentissa säädetään, että yhteislaskutuksen tarjoamisen loppukäyttäjille tulisi tapahtua syrjimättömästi, ja lähtökohtaisesti yhteislaskutusta tarjoavan vähittäismyyjän tulisi yhtäläisesti mahdollistaa se kaikille pykälässä esitetyt ehdot täyttävälle loppukäyttäjille. Yhteislaskutuksen tarjoamisesta yksittäisen loppukäyttäjän kohdalla voi kieltäytyä vain painavaan syyhyn perustuen. Kilpailuilla sähkömarkkinoilla myyjillä tulee olla vapaus tuotesegmentointiin. Syrjimättömyysvaatimusta ei tule tulkita niin, ettei myyjä saisi rajata yhteislaskutusta tiettyyn tuotteeseen tai segmenttiin. Tämä olisi hyvä tarkentaa vähintään säännöskohtaisiin perusteluihin.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin, että myyjän on ilmoitettava verkonhaltijalle loppukäyttäjän maksulaiminlyönneistä. Emme näe tarpeelliseksi, että myyjä informoisi verkonhaltijaa jatkuvasti asiakkaan maksulaiminlyönneistä. ET ehdottaa henkilötietojen luovuttamisen minimoimiseksi sekä oikeasuhtaisuuden varmistamiseksi, että myyjän ilmoitusvelvollisuus maksulaiminlyönneistä rajattaisiin niihin tilanteisiin, kun myyjä päättää yhteislaskutuksen asiakkaan maksulaiminlyönneistä johtuvasta syystä ja loppukäyttäjä siirtyy verkkomaksujen osalta jakeluverkonhaltijan laskutukseen. Tämä tiedonvaihto tulisi toteuttaa muun tiedonvaihdon ohella datahubin kautta. Tämä edellyttänee muutoksia datahubiin.

Muutosehdotus 105 i § 2 momentti:

"... Vähittäismyyjän on ilmoitettava jakeluverkonhaltijalle loppukäyttäjän maksulaiminlyönneistä yhteislaskutuksen päättyessä loppukäyttäjän maksulaiminlyönneistä johtuvasta syystä."

Lisäksi pyydämme vielä varmistamaan, että ehdotettu sähkömarkkinalaki on yhteensopiva perintää ja laskutusta koskevan yleislainsäädännön kanssa ja mahdollistaa jatkossakin perinnän ja laskutuksen ulkoistuksen.

Hallituksen esityksen vaikutusten arvioinnissa viitataan Fingridin vuonna 2014 teettämään Datahubin käyttöönottoa valmistelleeseen selvitykseen. ET korostaa, että selvitys on jo kymmenen vuotta vanha. Sähkömarkkinoilla on tapahtunut selvityksen valmistumisen jälkeen useita toimintaympäristöön vaikuttavia muutoksia. Ymmärtääksemme tuossa selvityksessä oli laskutusmallin osalta taustaoletuksena pohjoismainen myyjäkeskeinen malli, joka ei nähdäksemme ole täysin vastaava kuin tässä ehdotuksessa oleva yhteislaskutusmalli. Näkemyksemme mukaan aikaisemman datahub-selvityksen tuloksia ei voida enää kaikilta osin pitää relevantteina ja luotettavina. Hallituksen esityksen mukaisella yhteislaskutuksella on toimijoille kustannusvaikutuksia, joita ei ole selvitetty riittävän luotettavasti.

Vaikutusten arvioinnissa todetaan myös, että *”Asiakaspalvelun keskittyessä pääosin vähittäismyyjälle, voi ehdotuksella olla asiakkaan asiakaspalvelua yksinkertaistava vaikutus”*. Nähdäksemme tämä on virheellinen oletus. ET:n näkemyksen mukaan vaikutukset asiakaspalveluun voidaan olettaa olevan melko vähäiset. Asiakaspalvelun tulee keskittyä myyjälle vain yhteislaskutettavien asiakkaiden laskutukseen liittyen. Tästä huolimatta verkonhaltijalle jää kaiken muun asiakaspalvelun lisäksi edelleen myös laskutukseen liittyvää asiakaspalvelua (esimerkiksi liittymien ja erillislaskutettavien palveluiden laskutus), joten vaikutukset verkonhaltijoille voidaan olettaa olevan vähäiset asiakaspalvelun osalta.

Samassa yhteydessä todetaan, että *”Myös se, että sähköverkkosopimuksen vastapuolena on edelleen jakeluverkkoyhtiö, mutta asiakaspalvelun hoitaa jakeluun liittyviä teknisiä kysymyksiä lukuun ottamatta vähittäismyyjä, voidaan asiakkaan näkökulmasta nähdä vaikeana hahmottaa.”*. Kuten olemme edellä todenneet, lause on nähdäksemme asiakaspalveluiden vastuun osalta epätasällinen. Emme näe kahteen erilliseen sopimukseen perustuvassa yhteislaskutuksessa perustelluksi keskittää myyjälle muuta kuin yhteislaskutukseen liittyvää asiakaspalvelua.

Sama epätasällinen väittämä esiintyy esitöiden sivulla 32 *”Vähittäismyyjien osalta resurssitarpeen lisääntymiseen vaikuttaa lisäksi ehdotettu malli, jossa vähittäismyyjä toimisi loppukäyttäjän yhteispisteenä muutoin kuin sähkönjakeluun liittyvissä teknisissä asioissa”*.

Esitämme edellä mainittujen kohtien täsmentämistä.

105 j § Jakeluverkonhaltijan velvollisuus osallistua yhteislaskutukseen

Pykälän yksityiskohtaisten perustelujen alussa viitataan uuteen pykälään 57a. Tähän on ilmeisesti jäänyt virheellinen numerointi.

Olemme edellä lausuneet, että asetuksen- tai määräyksenantovaltuuksissa tulee huomioida, että niillä voidaan säätää myös yhteislaskutuksen myyjästä johtuvan keskeyttämisen aikatauluista ja muista tarkemmista menettelyistä.

Eräiden säännöksiä voimaan tulo

Yhteislaskutuksen mahdollistaminen ja mittareiden kautta tapahtuvan kuormanohjauksen käyttöönotto ehdotetaan tulevan voimaan vuoden 2026 alusta. Molemmat muutokset edellyttävät kaikilta osapuolilta ja datahubilta teknisiä muutoksia käytettäviin järjestelmiin. Muutos tulee vaatimaan resursseja, aikaa ja investointeja järjestelmiin. Järjestelmien osalta tarvitaan ensin muutosten suunnittelua, kehitystä, testausta ja vasta sen jälkeen voidaan viedä muutokset itse järjestelmiin sekä niiden integraatioihin.

Myös sääntelyä tulee vielä tarkentaa ehdotuksessa kuvatulla tavalla alemman tason säädöksillä. Järjestelmätekniisten muutosten suunnittelu ja toteutus voidaan aloittaa vasta, kun näiden säädöksiä sisältö on osapuolien tiedossa. Tästä johtuen pidämme esitettyä voimaantuloaikaa liian tiukkana.

Ehdotamme, että lain 49 a §, 65 b §, 86 §, 86 a §, 101 §, 105 c §, 105 e §, 105 i § ja 105 j § sekä 87 §:n 4 momentin kumoaminen tulevat kuitenkin voimaan vasta 1.7.2026.

Laki sähköntoimitussopimusten vertailuvälineestä

ET kannattaa ehdotettuja muutoksia.

Niiden lisäksi haluamme tuoda esiin nykyisessä hintavertailupalvelussa havaitun kehittämiskohteen. Tällä hetkellä kaikki määräaikaiset sopimukset, niin täysin kiinteähintaiset kuin ns. hybridisopimukset, ovat samassa vertailuryhmässä. Jatkossa palvelun tulisi mahdollistaa, että nämä eri määräaikaiset sopimustyyppit voi ilmoittaa ja niitä voisi vertailla omissa erillisissä ryhmissään.

ENERGIATEOLLISUUS RY

Riina Heinimäki
johtava asiantuntija, energiamarkkinat